

raade ved den endelige Afstemning at stemme imod Lovforslaget.

I Anledning af den højtærede Justitsministers Ytringer nys følger jeg dertil, at jeg giver ikke den højtærede Minister Ret i, at der ikke findes noget andet Alternativ end det, enten at tage Lovforslaget, som det nu er, eller lade den rene uforfalskede Albertiske Tekst blive til Lov. Jo, der findes andre Alternativer. Det er ganske vilkaarligt af den højtærede Justitsminister at opstille et saadant Alternativ. Den højtærede Minister vil have det i sin Magt, saa snart han vil, at hindre, at den rene Albertiske Tekst — og der er kun en Tekstforskel mellem det rene Albertiske Forslag og dette — træder i Kraft. Det er øjensynligt for os alle, at der findes flere Midler dertil. Det staar i den højtærede Ministers Magt, hvad Øjeblik han vil, at hindre, at den Albertiske Lov træder i Kraft. Man kan ikke opstille et Alternativ, som den højtærede Minister opstiller. Den uforsvarlig slette Lov, der paa en uforsvarlig Maade vil tynde Statskassen med en Reform, som intet er værd, bør vi sige Nej til.

Borgbjerg: Ligesom i Fjor ville vi Socialdemokrater stemme mod dette Lovforslag. Det gennemfører ikke Grundlovens Bud om Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen, det gennemfører ikke Anklageprincippet, det gennemfører ikke Mundtlighedsprincippet fuldt ud, og først og fremmest gennemfører det ikke demokratiske Nævninger. Derfor vil det være os umuligt at give det vor Stemme, vi maa tværtimod stemme imod. De store Bekostninger, Lovforslaget vil medføre, ville efter vor Mening blive givne ud med et Minimum af Fordel, og ikke alene vil dette Forslag her kræve store Udgifter, men de Appendikslove, der følge med, ville yderligere forøge Udgifterne i høj Grad.

Lovforslaget, som det her foreligger, er i Virkeligheden det samme som det i Fjor vedtagne. I Fjor vedtog man den Albertiske Retsreform, i Aar er det ogsaa den Albertiske Retsreform. Der er nogle Tekstrettelser, men det er Smaating og betyder ingenting. Hvis man i Fremtiden vil være meget velvillig, vil man kalde den

Reform, der vedtages i Aar, for den Alberti-Høgsbroske. Jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister vil opfatte det som en Ære for sig at faa sit Navn paa denne Maade knyttet til den største Forbryder i Danmarks Historie. Men det maa jo blive hans Sag. For os er den Albertiske Retsreform i Fjor og den Alberti-Høgsbroske i Aar et og det samme, en daarlig Retsreform, et Brud med alle de Principper, som det danske Folketing og den danske demokratiske Befolkning have kæmpet for i mange Aar, et Brud med alle de Principper, som ogsaa den højtærede Justitsminister baade som Oppositionsmand og som Medlem af Regeringspartiet i Aarene 1901—03 gjorde et virkelig ihærdigt Arbejde for.

Vi stemme altsaa imod.

Halsted: Da min Gruppens Ordfører er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne udtale følgende: Dersom vi stod frit i denne Sag, vilde vi stemme imod det foreliggende Lovforslag. Men da Sagen reelt ligger saaledes for, at vi spørges, om vi ville give vort Bifald til, at Albertis Navn stryges under Loven, og om vi ville gaa med til en Række Smaaforbedringer, saa ville vi hertil sige Ja og stemme for Loven. Men mere end dette ligger der ikke i vor Afstemning, og vi paatage os saaledes ved vort Ja ikke noget som helst Ansvar for Reformens Indhold som Helhed.

Emil Petersen: Jeg vil ogsaa tilraade at stemme for det foreliggende Lovforslag. Det er ikke saaledes, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) siger, at der med dette Forslag er gjort Brud paa alle de Principper, man har kæmpet for at faa gennemført i en Retsreform. Jeg er vis paa, at ved nærmere Eftertanke vil det ærede Medlem indrømme, at der er opfyldt en Del af det, man fra Demokratiets Side har kæmpet for under Behandlingen af Retsreformen i tidligere Aar. Jeg skal saaledes nævne Offentlighed og Mundtlighed i Behandlingen af vore Retssager. Det er dog en af de Ting, vi have sat først paa Listen, og som ingen vil nægte bliver opfyldt. Jeg vil gerne indrømme baade dette ærede